

CREENCES GEOMÈTRIQUES.

CARICATURES SENSE CALAIX DE MARTÍ RIBA

BLANCA SOLÀ

Després de cinc anys, mentre ell continua dibuixant els rostres de grans personatges amb formes rigorosament ordenades i geomètriques, no ha deixat de córrer, entre tots els que el coneixem, aquella llegenda de l'art sense calaix.

No haurien d'existir els calaixos que s'omplen de negror tancant amb clau les obres dels artistes.

Dia rere dia, mentre tothom gaudia d'una nit plena de somnis, en Martí dibuixava amb passió aquelles caricatures que després amagava en un calaix sense creença pròpia. El calaix s'omplia i s'omplia d'il·lustracions que només ell coneixia i no volia compartir amb ningú. En aquella època no confiava encara gaire amb els ordinadors, així que les seves mans eren la seva millor eina de treball. Curiosament, aquell petit però acollidor apartament del transitat carrer de Balmes de Barcelona sempre estava il·luminat de matinada, perquè durant el dia treballava com a publicista, de manera que la nit era l'únic moment en què podia gaudir de la seva afició com a il·lustrador. A vegades, les 24 hores no eren suficients.

Una nit inesperada es va convertir en aquell dia que ja mai més no es podria oblidar. Ella, dona de mil somnis que compartia la vida al seu costat, va insinuar-li per primera vegada que aquell calaix s'havia d'obrir per no tornar a tancar-se mai més. Les seves caricatures s'havien de donar a conèixer! Aquella petita i inconformista mexicana sempre va creure en ell. Ella sabia que tenia possibilitats d'arribar a ser un gran il·lustrador, ja que li encan-

taven l'originalitat de les seves il·lustracions i la frescor d'aquell estil tan personal. Ella l'admirava tant com ell la va arribar a admirar a ella. Avui, en Martí encara presumeix d'aquelles paraules que un dia aquella dona de mil somnis li va deixar escrites en un paper: «*Riba —un dels seus molts jocs era anomenar-se sempre pel cognom—, sueña con toda libertad. Vuela hasta tus sueños, sabiendo que son tuyos y que mereces llegar. Junto a tus sueños es tu hogar*».

Però, tot i tenir el recolzament incondicional d'ella, ell va decidir continuar amagant les seves obres en aquell calaix de Barcelona, com esperant el moment precís de donar-les a conèixer. La creença pròpia encara es trobava una mica lluny. Van haver de passar uns quants anys perquè la llegenda de l'art sense calaix comencés a fer-se realitat. I va ser possible quan la seva vida va renèixer a Mèxic. Una etapa de la seva vida que, encara avui, continua recordant amb enyorança i nostàlgia. En aquella terra de colors picants, va començar a valorar i a creure en les seves verdaderes possibilitats, en les seves inquietuds artístiques: va començar a creure en ell mateix. La creença pròpia naixia i visitaria el seu interior més profund, aquell que només s'aconsegueix palpar quan un és conscient que ha trobat l'autèntica felicitat, sempre amb la figura de la dona de mil somnis al seu costat.

Una vida inoblidable a Mèxic, i la companyia i recolzament d'aquella companya que mai no havia deixat de creure en ell, van buidar per sempre aquell vell calaix que només podria romandre ja

com un bell record en els seus pensaments. Les il·lustracions començaven a veure la llum, i havia arribat també el moment de tornar a casa.

Com un llibre que s'escriu amb una pàgina en blanc, va reprendre el seu il·lusionant viatge com a il·lustrador professional ja en terres catalanes. Però ella, la dona de mil somnis, que va aparèixer a la seva vida per transformar-la, es va quedar allà i es va anar difuminant, com es difuminen els somnis, fins a desaparèixer del seu nou viatge. Els seus camins es van anar separant com un dibuix que a poc a poc s'estripa.

Després de passar aquells extraordinaris anys a la seva estimada Guadalajara, on els seus dibuixos van impregnar-se del color i l'alegria d'aquelles terres, sabia que havia arribat el moment d'iniciar una nova etapa personal i professional a Igualada, on, en poc temps, hauria de començar a assaborir el bon gust d'un somni fet realitat. Feia molt temps que havia marxat de la ciutat on va néixer, quedaven ja molt lluny aquells inicis adolescents a l'estudi Pèl & Ploma i aquelles primeres caricatures publicades al diari *La Veu de l'Anoia*, tot i que potser va ser allà on les seves creences geomètriques van començar a agafar color.

En aquesta nova etapa, la seva primera col·laboració com a il·lustrador professional seria a la coneguda revista *Man*, on les seves caricatures van tenir molt bona acollida. I, a poc a poc, en Martí va anar assolint nous reptes, noves fites, però mai no va poder oblidar aquella dona de mil somnis que l'havia ajudat a arribar fins allà; sempre va sentir la necessitat d'agrair-li d'alguna manera tot allò que ella havia fet per ell: confiar i ajudar-lo a creure en ell mateix. Ell va pensar que la millor manera de donar-li les gràcies, des de la distància, era publicant les seves caricatures en el diari mexicà que ella llegia habitualment. I amb molt esforç va aconseguir que publicuessin les seves obres en el prestigiós dominical *Día Siete*, revista que s'encarta regularment en divuit diaris de la República Mexicana. Dibuixava de nit perquè ella, en contemplar-les en els assolellats matins de

diumenge mexicans, recordés il·lusionada i orgullosa que havia estat, i seria per sempre, la dona de mil somnis. Per a ella, segurament, el cafè dels diumenges ja no seria el mateix.

Actualment, continua publicant en el dominical *Día Siete* recordant que aquella terra verda, blanca i vermella continua present per sempre en el seu interior. I ara és més fàcil ser feliç. Des dels últims dies més professionals, ha tingut l'oportunitat de mostrar les seves il·lustracions regularment a la revista *Edición Limitada DVD*. Revista que li va obrir les portes quan encara tothom els hi tancava, una publicació que li va cridar l'atenció per la seva qualitat i, sobretot, perquè els professionals que hi ha al darrere gaudeixen dissenyant-la. A vegades, treballar en un garatge envoltat de DVD's pot ser la major gratitud si fas el que realment desitges.

I com tota llegenda que té un final inacabable, la llegenda de l'art sense calaix i ell, Martí Riba, han pogut participar el passat octubre en el Festival Internacional de Cinema de Catalunya Sitges 2007 celebrant els quaranta anys d'aniversari. Va tenir l'oportunitat de fer una exposició de quaranta caricatures dels personatges més rellevants del món del cinema. Personatges que han deixat petjada en les diferents edicions del reconegut festival.

I aquest artista, que ara creu en ell mateix, sovint pot admirar les dedicatòries que distingits personatges, com Woody Allen, han signat en el seu rostre més geomètric. Les seves il·lustracions agafen més força amb la companyia dels autògrafs dels seus prestigiosos protagonistes.

Actualment, i quan el sol decideixi marxar una temporada del fred, figures com el jugador i capità del F.C. Barcelona, Carles Puyol, o el destacat actor de Hollywood Donald Sutherland, per exemple, podran palpar amb les seves mans les seves originals caricatures, gaudint del seu tot més personal.

Tot i que la seva professió diürna continua essent la publicitat, ell no pot evitar de tenir encara el llum encès fins ben entrada la matinada i

envoltar-se, nit darrere nit, de les seves creatives i originals criatures. Quatre minuts després, i de fons, mentre escolta tranquil·lament les suaus melodies de la seva venerada Katie Melua, ell continua dibuixant, continua somiant en nous somnis, entre els quals destaca celebrar una exposició de les seves millors caricatures autografiades per tots aquells personatges il·lustrats que les han anat rebent al llarg d'aquests anys.

I aquests somnis, acompanyats de nit per les lletres tranquil·les de *Tiger in the night* i *The closest think to crazy*, obren la finestra per llençar aquell vell calaix que, com el seu enyor per Mèxic, només podrà romandre com un bell record en els seus pensaments.

Ara és més fàcil ser feliç.

MARTÍ RIBA I GUITART

(Igalada, 1969)

Dissenyador:

- Disseny de packaging *Grafopack*, Igalada
- Departament d'art agència publicitat *Torres & Gallardo*, Barcelona
- Direcció d'art grup editorial *Anuntis*, Barcelona
- Direcció d'art agència de branding i publicitat *Verssatis*, Mèxic
- Direcció d'art agència de branding i publicitat *Valtiq*, Igalada

Il·lustrador:

- Revista *Man* (grupo Z), Barcelona
- *Edición Limitada DVD*, Barcelona
- *Dominical Día Siete*, Mèxic DF
- Diari *El Informador*, Guadalajara, Mèxic

Projectes no editorials:

- Festival Internacional de Cinema de Sitges
- Generalitat de Catalunya
- *El Capitan Pictures*, Los Angeles, CA

BLANCA SOLÀ I FANEGA (Igalada, 1984) és llicenciada en Publicitat i Relacions Públiques a la Universitat de Vic. Ha col·laborat en el llibre *Poemes per a un món millor* (2001). És també gestora de comptes en l'agència de màrqueting d'experiències Yeti (Barcelona) i executiva de comptes a Pep Valls Estudi (Igalada).

MARTI RIBA ILLUSTRACIONS

QUENTIN TARANTINO

MARTIRIBA.COM

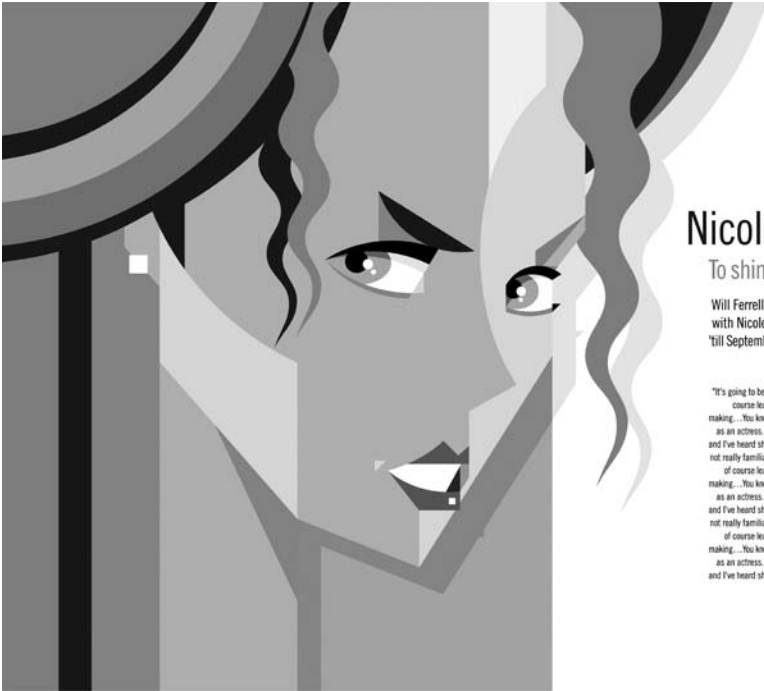

MARTI RIBA IL·L·L·U·S·T·R·A·C·I·O·N·S

GRETA GARBO

MARTIRIBA.COM

martiriba

ADRIAN PRESTON,
ABC NEWS Toronto

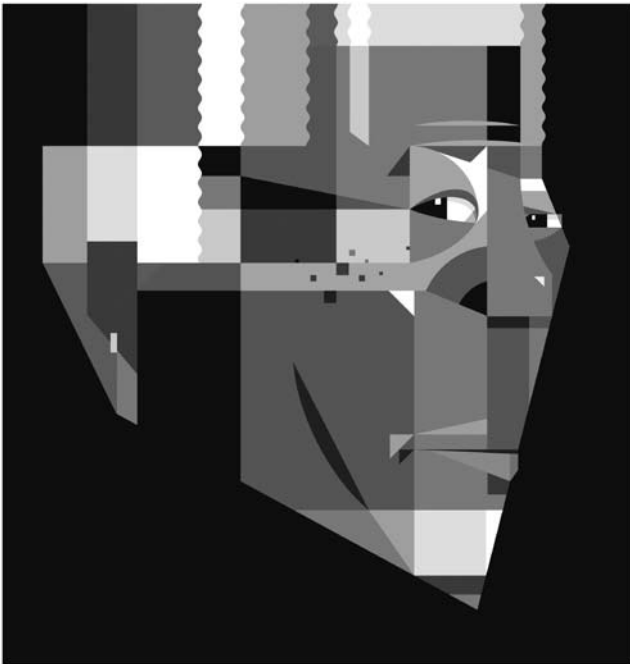
Nicole Kidman

To shine with own light

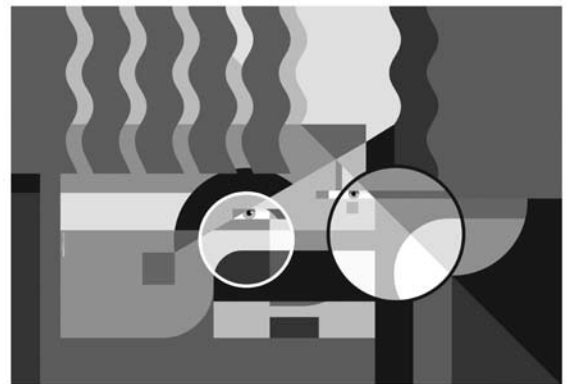
Will Ferrell on Bewitched and preparing with Nicole Kidman: "We're not starting till September 1st and we're working with Nora Ephron on the script."

"It's going to be done in Kabuki theater style. We have to of course learn Japanese, which isn't a huge leap we're making... You know, I'm not really familiar with Nicole Kidman as an actress. And I've heard she's done some great stuff and I've heard she's got a cute little rear end on her. But, I'm not really familiar with her Kabuki theater style. We have to of course learn Japanese, which isn't a huge leap we're making... You know, I'm not really familiar with Nicole Kidman as an actress. And I've heard she's done some great stuff and I've heard she's got a cute little rear end on her. But, I'm not really familiar with her Kabuki theater style. We have to of course learn Japanese, which isn't a huge leap we're making... You know, I'm not really familiar with Nicole Kidman as an actress. And I've heard she's done some great stuff and I've heard she's got a cute little rear end on her. But, I'm not really familiar with her."

PAGE 23

MARTIRIBA ILLUSTRATIONS
MORGAN FREEMAN
MARTIRIBA.COM

PETER JACKSON
MARTIRIBA.COM